DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 4 | Warszawa, dnia 10 lipca 1930 roku | Rok XII

45.

G.M.O.3373.

A K T

USTANAWIAJĄCY KONSULAT HONOROWY RZ. P. W REYKJAVIKU.

1) Niniejszym ustanawia się Konsulat Honorowy Rz. P. w Reykjaviku.

2) Okrąg Konsulatu Honorowego Rz. P. w Reykjaviku obejmuje wyspę Islandję.

3) Konsulat Honorowy Rz. P. w Reykjaviku podlega służbowo Wydziałowi Konsularnemu przy Poselstwie Rz. P. w Kopenhadze.

4) Konsulat Honorowy Rz. P. w Reykjaviku zaliczony zostaje do Konsulatów Honorowych, nie posiadających pełnego uprawnienia, i zakres jego działania określony zostaje zgodnie z okólnikiem Nr. K.I.14743 z 10 grudnia 1923 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 16, poz. 196).

Za Ministra

(—) A. Wysocki

Warszawa, 4/VI 1930. Podsekretarz Stanu.

46.

G.M.O.3022.

K O M U N I K A T

W SPRAWIE OKRĘGU KONSULATU RZ. P. W TULUZIE.

W związku z utworzeniem z dniem 1 kwietnia 1930 Konsulatu Rz. P. w Tuluzie, Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej jego okrąg kompetencyjny, a mianowicie:

Departament Dordogne, wyłączony z okręgu Konsulatu Honorowego Rz. P. w Bordeaux, a Departamenty Aveyron, Hérault, Lot-et-Garonne, Lot, Tarn, Tarn-et-Garonne, Gers, Hautes-Pyrénées, Aude, Haute-Garonne, Ariège i Pyrénées-Orientales z okręgu Konsulatu Rz. P. w Marsylji.

Za Ministra

(—) A. Wysocki

Warszawa 4/VI 1930. Podsekretarz Stanu.

47.

G.M.O.3549.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE PRZEMIANOWANIA WICEKONSULATU RZ. P. W HEERLEN.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszym

1) że z dniem 1 czerwca 1930 Wicekonsulat Honorowy Rz. P. w Heerlen przemianowany został na Konsulat Honorowy Rz. P.

2) okrąg Konsulatu Honorowego Rz. P. w Heerlen powiększony został częścią terytorjum, przynależnego dotychczas do Konsulatu Rz. P. w Roterdamie, obejmującego następujące gminy: Aarle-Rixtel, Asten, Bakel c. a. (cum annexibus), Beek en Donk, Bergeijk, Best, Bladel, Borkel c. a., Deurne, Dommelen, Eersel, Eindhoven, Geldrop, Gemert, Heeze, Helmond, Hoogeloon c. a., Leende, Lierop, Lieshout, Luyksgestel, Maarheeze, Mierlo, Nunen c. a., Reusel, Riethoven, Someren, Son c. a., Stiphout, Valkenswaard, Veldhoven, Veessem c. a., Vlierden Waalre i Westerhoven.

Za Ministra

(—) A. Wysocki

Warszawa, 13/VI 1930 Podsekretarz Stanu.

48.

G.M.O.3218.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZMIANY OKRĘGÓW KONSULATÓW RZ. P.
W ESSEN I W FRANKFURCIE.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszym, że w związku z likwidacją Agencji Konsularnej Rz. P. w Kolonji z dniem 1 kwietnia 1930 r. okrąg Konsulatu Rz. P. w Essen powiększy się

terytorjalnie o okrąg byłego Konsulatu Rz. P. w Kolonji, a obecnie kompetencyjnie przydzielony do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Frankfurcie, a mianowicie o:

1) regencję Aachen,
2) regencję Köln
3) i następujące powiaty regencji Düsseldorf: Solingen, Reinscheid, Lennep i Grevenbroich.

Za Ministra
(—) A. Wysocki
Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 13/VI 1930.

49.

K.I.2398.

OKÓLNIK

W SPRAWIE OTWARCIA ODDZIAŁÓW P. K. O. ZAGRANICĄ.

Powołując się na okólnik w sprawie popierania działalności Pocztowej Kasy Oszczędności z 21 lipca 1928 (Dz. Urz. Nr. 3, poz. 61), Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje, że w celu ułatwienia emigracji polskiej przekazywania pieniędzy do kraju Pocztowa Kasa Oszczędności otworzyła pod własną firmą i w brzmieniu polskiem konta w następujących zagranicznych urzędach czekowo-pocztowych:

Austrja	Österreichische Postsparkasse	Wien	K.Nr.79.500
Belgja	Office des chèques postaux	Bruxelles	K.Nr.244.200
Czechosłowacja	Postovni Urad Sekovy	Praha	K.Nr.89.600
Danja	Postgirokontoret	Kőbehavn	K.Nr.14.972
Francja	Bureau des chèques postaux	Paris	K.Nr.600.12
Holandja	Bestuur Postscheque—En Girodienst	Gravenhage	K.Nr.146.510
Jugosławja	Postanska Stedionica	Belgrade	K.Nr.65.049
Łotwa	Latvijas Pasts, Pasta Ceks	Riga	K.Nr.4.030
Niemcy	Postscheckamt	Berlin	K.Nr.11.000
Szwajcarja	Office des chèques postaux	Berne	K. Nr.III.6.500
Szwecja	Postgirokontoret	Stockholm	K.Nr.4.312
Włochy	Ufficio dei Conti Correnti Postali	Roma	K.Nr.1.10110

Na konta te można wpłacać dowolne kwoty zapomocą blankietów nadawczych, t. zw. czystych, t. j. bez nadruku firmy i numeru konta, które można nabywać we wszystkich urzędach pocztowych odnośnych krajów lub też zapomocą blankietów nadawczych z wydrukowaną już firmą Pocztowej Kasy Oszczędności, numerem jej konta i ewentualnie polskim tekstem w miejscu na korespondencję pomiędzy nadawcą

a właścicielem konta. Blankiety te należy zamawiać bezpośrednio w P. K. O. w Warszawie.

O dopisaniu na jedno z zagranicznych kont P. K. O. kwot, wpłaconych w walucie zagranicznej w powyższy sposób, zawiadamiają P. K. O. poszczególne urzędy czekowo-pocztowe wyciągami kontowemi, do których dołączają odcinki dowodów wpłaty, na których nadawca zagraniczny wypisał cel wpłaty.

Na takim odcinku może być podane np.: „celem

1) otwarcia konta oszczędnościowego lub czekowego dla (wymienić dokładnie imię, nazwisko i adres),

2) dopisania na konto czekowe lub oszczędnościowe (Nr. konta i jego brzmienie),

3) przekazania do kraju pod adresem (imię, nazwisko, miejscowość, poczta)".

Kwoty te, wpłacone w obcej walucie, P. K. O. przerachowuje według urzędowego kursu „kupna" giełdy warszawskiej z dnia, poprzedzającego przerachowanie, t. j. z reguły dnia, poprzedzającego otrzymanie zagranicznego wyciągu kontowego, poczem następuje ostateczne wykonanie zlecenia nadawcy.

Prowizja P. K. O. od przekazów z zagranicy do adresatów krajowych, nie posiadających kont w P. K. O., do kwoty zł 150 wynosi 45 groszy, a powyżej tej kwoty — 3‰ (pro mille) sumy przekazywanej plus 5 groszy za blankiet przekazowy.

Za dopisy na konta czekowe i oszczędnościowe potrąca się tylko własne, zresztą drobne koszty, płacone przez P. K. O. zagranicznym urzędom czekowo-pocztowym, minimum groszy 30 od pozycji.

Z zagranicznych kont Pocztowej Kasy Oszczędności mogą korzystać urzędy konsularne, pośredniczące w przekazywaniu oszczędności emigrantów.

W tym wypadku najwygodniej byłoby, aby odnośny konsulat łączył drobne kwoty w jedną sumę, którą wpłacałby na zagraniczne konto czekowe Pocztowej Kasy Oszczędności, a do Biura Przekazów Zagranicznych P. K. O. w Warszawie przesyłał bezpośrednio tylko wykaz z podaniem poszczególnych wpłat, nadawców i adresatów. Dyspozycje te muszą być dokładnie i wyraźnie wypisane.

Zagraniczne konta P. K. O. mogłyby służyć i dla wszystkich innych operacyj przekazowych pomiędzy krajem i mieszkańcami odnośnych państw.

Wreszcie M. S. Z. zwraca uwagę na wprowadzenie przelewów międzynarodowych pomiędzy Polską a Austrją, Czechosłowacją, Francją i Holandją, co stanowi najtańszy sposób przekazywania pieniędzy z jednego kraju do drugiego.

Za Ministra

(—) *J. Łukasiewicz*

Warszawa, 14/IV 1930. Dyrektor Departamentu.

50.

K.III.28203.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE RAPORTÓW O ZAGRANICZNYCH ŚRODKACH KOMUNIKACYJNYCH.

Nawiązując do § 3 ustęp 3 h instrukcji w sprawie sprawozdań ekonomicznych (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 7 z 1929, poz. 60, tekst 173 „Zbioru"), Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia podległe mu urzędy zagraniczne (Turcji, Palestyny, Rumunji, Bułgarji, Jugosławji, Włoch, Czechosłowacji, Węgier, Austrji, Francji, Rosji Sowieckiej, Niemiec i Szwajcarji), iż — niezależnie od sprecyzowanych w ustępie tym tematów sprawozdań w zakresie zagranicznych środków komunikacyjnych — Ministerstwo Komunikacji kładzie specjalny nacisk na otrzymywanie z Turcji, Palestyny, Rumunji, Bułgarji, Jugosławji, Włoch, Czechosłowacji, Węgier, Austrji, Francji, Rosji Sowieckiej, Niemiec i Szwajcarji informacyj, które dotyczą projektów i budowy nowych linij kolejowych, dróg wodnych, żeglugi morskiej i rzecznej, prawa przewozowego i regulaminów przewozowych, polityki taryfowej w ogólności, a specjalnie taryf wewnętrznych, tranzytowych, taryf kombinowanych lądowo-rzecznych i morskich, taryf przedsiębiorstw okrętowych rzecznych i morskich, konkurencji z linjami Polskich Kolei Państwowych, urządzeń handlowych większych stacyj węzłowych, portów, organizacji przewozów drobnicowych, wagonowych i t. p.

Za Ministra
(—) J. Łukasiewicz
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 10/V 1930.

51.

K.I.183.

OKÓLNIK

W SPRAWIE NADSYŁANIA RAPORTÓW EMIGRACYJNYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych stwierdza, że liczne urzędy Rz. P. nie nadsyłają ani do Ministerstwa, ani do Urzędu Emigracyjnego rocznych czy kwartalnych raportów emigracyjnych, które wszyscy radcowie emigracyjni i urzędy konsularne winny nadsyłać na zasadzie okólników M. S. Z. Nr. K.III.b.3571 z 4 czerwca 1926 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 5 z 1926, poz. 56) oraz Nr. K.III.b.34 z 7 marca 1927 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 3 z 1927, poz. 30.

Ponieważ takie nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów jest niedopuszczalne, Ministerstwo Spraw Zagranicznych zaznacza, że w razie dalszego nienadsyłania raportów emigracyjnych w terminach przepisowych, urzędnicy, winni zaniedbania przepisów, zawartych w wyżej wymienionych okólnikach, pociągnięci będą do odpowiedzialności. Ministerstwo poleca nadesłanie sprawozdań zaległych w możliwie krótkim czasie i usprawiedliwienie zaszłej zwłoki.

Za Ministra

(—) J. Łukasiewicz

Warszawa, 30/V 1930. Dyrektor Departamentu.

52.

K.III.29832.

OKÓLNIK

W SPRAWIE „MONOGRAFJI TOWAROWEJ".

W porozumieniu z Państwowym Instytutem Eksportowym Ministerstwo Spraw Zagranicznych wprowadza niniejszym podany poniżej schemat raportu o możliwości zbytu towaru czyli „monografji towarowej", będącej rozwinięciem kategorji raportów specjalnych, przewidzianych w rozdziale III instrukcji w sprawie czynności gospodarczych urzędów konsularnych (Dz. Urz. Nr. 7 z 1929. poz. 60 — tekst Nr. 173 „Zbioru")[1].

Celem schematu tego jest nietyle nałożenie na urzędy zagraniczne Rz. P. sztywnej formy opracowania wymienionego na wstępie tematu, ile raczej ułatwienie im właściwego ujęcia jego przez poddanie wiążących się z nim kwestyj w pewnym ustalonym zgóry jednolitym porządku myślowym, zapewniającym z jednej strony odpowiedź na wszystkie interesujące polskiego eksportera pytania, z drugiej zaś ułatwiającym wyzyskanie raportu przez zainteresowane sfery krajowe.

Tematy podane w schemacie nie obejmują zakresu sprawozdania w zupełności, choćby dlatego, że na poszczególnych rynkach istnieć mogą zupełnie specyficzne, nie dające się przewidzieć warunki. Szereg kwestyj jest wspólny dla różnych towarów i w poszczególnych monografjach może się powtarzać, czego dla jasności nie należy unikać. Obszerność i szczegółowość niektórych punktów nie powinna być rozumiana, jako wskazówka, że monografja towarowa ma być pracą obszerną — przeciwnie, praktyka wykazuje, że wystarcza tu najzupełniej parę, najwyżej kilkanaście stron pisma maszynowego. Terenem geogra-

[1]) „Zbiór przepisów konsularnych" Dział V, p. 1.

ficznym może być państwo, okrąg konsularny, jego część lub nawet miasto, zależy to od właściwości rynku.

Pożądane byłoby posiadanie monografij towarowych dla wszystkich polskich towarów eksportowych i wszystkich w grę wchodzących rynków. W praktyce monografje poświęcać należy raczej tym towarom, które nie są na dany rynek wprowadzone, a mają perspektywę po temu.

Inicjatywa do sporządzania monografji może wyjść z kraju, zasadniczo jednak winien ją przejąć urząd zagraniczny, posiadając z reguły więcej wiadomości o zdolności eksportowej Polski, niż urzędy krajowe o potrzebach kraju urzędowania. Nie powinny istnieć obawy, że temat okaże się błahym, w związku z nikłością obrotów dotychczasowych lub przewidywanej zdolności eksportowej kraju.

Dla uniknięcia pracy bezprzedmiotowej wskazane jest zgłaszać w P. I. E. sam zamiar opracowania monografji na dany temat, choćby nawet bez podania żadnych bliższych szczegółów. Należy żądać przytem od P. I. E. wypowiedzenia się co do zasadniczej celowości opracowania, a w wypadku pozytywnym, również wszelkich informacyj o odnośnej produkcji polskiej, jej zasadniczych i aktualnych możliwościach eksportowych, sposobie dostaw i warunkach finansowych, jakie może zaofiarować i t. p. Wskazówki takie, otrzymane z P. I. E., winny zasadniczo ułatwić pracę urzędom zagranicznym, orjentując je bliżej również co do usług, jakie monografja ma oddać. System ten pozwala między innemi uniknąć krzyżowania się pracy dwu urzędów na ten sam temat oraz umożliwia sprecyzowanie planu pracy dla każdego indywidualnego wypadku.

Wiadomości potrzebne do sporządzenia monografji towarowej wyjątkowo można czerpać z publikacyj, źródłem zasadniczem winni być kupcy-importerzy danej branży. Rozmowa z osobami takiemi jest trudna, konsul bowiem w wyjątkowym tylko wypadku rozporządzać może znajomością fachową branży; uprzednie uzyskanie fachowych informacyj z kraju, pozwala na udzielenie pewnych wiadomości interlokutorowi, oczywiście przychylnie go tem nastrajając.

Sporządzenie kompletnej monografji towarowej nie powinno być uważane za zamknięcie prac nad danym tematem. Przeciwnie, monografja taka winna być stale uzupełniana i aktualizowana raportami bieżącemi, na których należy zaznaczyć, iż odnoszą się do danej monografji; w miarę potrzeby należy żądać uzupełniających informacyj również od P. I. E. Z chwilą, gdy zgromadzi się większa ilość zmian i uzupełnień, należy sporządzić nową monografję, mogącą być nawet w części dosłownem powtórzeniem starej.

Za Ministra

(—) *J. Łukasiewicz*

Warszawa, 3/VI 1930. Dyrektor Departamentu.

Załącznik.

SCHEMAT RAPORTU O MOŻLIWOŚCI ZBYTU TOWARU („MONOGRAFJA TOWAROWA")

1. **Charakterystyka rynku.** Wysokość zapotrzebowania, jego rodzaje (bezpośrednia konsumcja — przetwarzanie — reeksport). Sposób pokrywania zapotrzebowania przez produkcję wewnętrzną lub import (cyfry statystyczne, ilość, wartość, kraje pochodzenia towaru). Poszczególne rynki zbytu w okręgu urzędu.

2. **Charakterystyka odbiorcy** (konsumenta, przetwórcy, kupca importującego) ze szczególnem uwzględnieniem napozór małoznacznych wymagań odnośnie opakowania, konfekcjonowania, szczegółów przygotowania towaru i t. p. Obserwowana ewolucja w tym względzie, możliwości przystosowania się zapotrzebowania do swoistych cech towaru polskiego, ewentualnie potrzeba zmienienia tych cech.

3. **Cła,** wysokość stawki, sposób taryfikowania, formalności i opłaty dodatkowe (statystyczne, podatki komunalne i t. p.), ulgi konwencyjne. Przepisy fitopatologiczne, weterynaryjne i pokrewne. Przepisy, dotyczące świadectw pochodzenia, faktur i konosamentów konsularnych i t. p.

4. **Ceny miejscowe** (o ile możności dokładna kalkulacja i składniki ceny).

5. **Transport,** drogi najdogodniejsze dla Polski, koszty, sposób kalkulacji (cif, fob, i t. p.). Formalności związane z przewozem. Opakowanie.

6. **Marki** już wprowadzone, uważane za najlepsze, znajdujące upodobanie u klienteli (podstawa konkurencji i środki walki z nią).

7. **Środki propagandy,** mającej na celu wprowadzenie produktu polskiego nieznanego na rynku lub zwiększenia jego sprzedaży (reklama). Braki lub wady zauważone w towarze polskim lub jego opakowaniu.

8. **Pora** zakupów.

9. **Szczegółowe warunki** (opakowanie, ciężar, rozmiary, znakowanie, standaryzacja, język handlowy, uzanse handlowe, właściwe dla danego rynku i towaru, a nieuwzględnione w punktach poprzednich). Uwzględnić tu wypada najróżnorodniejsze zwyczaje, dotyczące bądź kwalifikacji towaru, bądź sposobu manipulowania nim, częstokroć przez kupców polskich nieznane lub negliżowane, a przecież wpływające na trwałość i korzystność tranzakcji. Rady praktyczne i t. p.

10. **Warunki płatności, dostawy, kredyty.**

11. **Obserwacje** co do dokonywanych już tranzakcyj towarem polskim, ewentualnie pośrednictwo obce przy jego nabywaniu, skonstatowane braki odnośnie samego towaru lub manipulowania nim.

12. Firmy, mogące się podjąć importu z Polski hurtowniczej, agenci, reprezentanci i t. p. (Każda cytowana firma winna być poparta informacją o jej solidności).

53.

A.II.K.Z.3987.

OKÓLNIK

W SPRAWIE OPŁAT EMERYTALNYCH W URZĘDACH ZAGRANICZNYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca niniejszym w tablicach, załączonych do okólnika Nr. 18 z 13.III.1929 (Dz. Urz. Nr. 3, poz. 18 — tekst 143 „Zbioru") w sprawie opłat emerytalnych w urzędach zagranicznych poczynić następujące zmiany:

Tablica Nr.	2 gr.	upos.	VI	zamiast	13.90	winno	być	13.89
„	3 „	„	X	„	6.64	„	„	6.78
„	4 „	„	VI	„	16.20	„	„	16.21
„	„ „	„	XVI	„	4.99	„	„	5.00
„	„ „	„	XIII	„	6.35	„	„	6.33
„	„ „	„	XVI	„	6.04	„	„	6.05
„	„ „	„	XI	„	8.08	„	„	8.09

Ponadto tablice Nr. 7 i 8 wymienionego powyżej okólnika należy zastąpić załączonemi przy niniejszym tablicami.

Obliczanie opłat emerytalnych według zmienionych stawek należy stosować od dnia pierwszego miesiąca, następującego po otrzymaniu przez urząd zagraniczny niniejszego okólnika.

Za Ministra

w z. Dyrektora Departamentu

(—) *K. Rościszewski*

Warszawa 24/V 1930. Naczelnik Wydziału.

TABLICA Nr. 7

Nadwyżka, jaką awansowani do wyższego szczebla winni opłacać miesięcznie na emeryturę w ciągu roku poza normalną składką przed awansem, w złotych polskich.

Przy awansie ze szczebla do szczebla / grupy	A	B	C	D	E	F
II	B-22.21	C-22.21	D-22.21	E-22.21	F-22.21	G-22.21
III	B-22.21	C-22.21	D-22.21	E-22.21	F-22.21	G-22.21
IV	B 22.21	C-22.21	D-22.21	E-22.21	F-22.21	G-22.21
V	B-22.21	C-22.21	D-22.21	E-22.21	F-22.21	G-22.21
VI	B-16.66	C-16.66	D-16.66	E-16.66	F-16.66	G-16.66
VII	B-13.33	C-13.33	D-13.33	E-13.33	F-13.33	G-13.33
VIII	B- 8.88	C- 8.88	D- 8.88	E- 8.88	F- 8.88	G- 8.88
IX	B- 6.66	C- 6.66	D- 6.66	E- 6.66	F- 6.66	G- 6.66
X	B- 4.44	C- 4.44	D- 4.44	E- 4.44	F- 4.44	G- 4.44
XI	B- 4.44	C- 4.44	D- 4.44	E- 4.44	F- 4.44	G- 4.44
XII	B- 3.33	C- 3.33	D- 3.33	E- 3.33	F- 3.33	G- 3.33
XIII	B- 3.33	C- 3.33	D- 3.33	E- 3.33	F- 3.33	G- 3.33
XIV	B- 3.33	C- 3.33	D- 3.33	E- 3.33	F- 3.33	G- 3.33
XV	B- 3.33	C- 3.33	D- 3.33	E- 3.33	F- 3.33	G- 3.33
XVI	B- 2.22	C- 2.22	D- 2.22	E- 2.22	F- 2.22	G- 2.22

TABLICA Nr. 8

Nadwyżka, jaką awansowani do wyższej grupy winni opłacić na emeryturę w ciągu roku poza normalną składką przed awansem, w złotych polskich.

Przy awansie ze szczebla / grupy	do grupy w szczeblu	A	B	C	D	E	F	G
II	I	A-88.84	A-66.63	A-44.42				
III	II	A-88.84	A-66.63	A-44.42	A-22.21			
IV	III	A-88.84	A-66.63	A-44.42	A-22.21	B-22.21		
V	IV	A-66.63	A-44.42	A-22.21	A-22.21	C-22.21	D-22.21	
VI	V	A-66.63	A-49.97	A-33.31	A-16.66	B-22.21	B- 5.55	
VII	VI	A-44.42	A-31.09	A-17.77	A- 4.44	B- 7.77	C-11.10	
VIII	VII	A-26.65	A-17.77	A- 8.88	B-13.33	B- 4.44	C- 8.88	
IX	VIII	A-19.99	A-13.33	A- 6.66	B- 8.88	B- 2.22	C- 4.44	
X	IX	A-13.33	A- 8.88	A- 4.44	B- 6.66	B- 2.22	C- 4.44	D- 6.66
XI	X	A-13.33	A- 8.88	A- 4.44	B- 4.44	C- 4.44	D- 4 44	E- 4.44
XII	XI	A- 6.66	A- 3.33	B- 4.44	B- 1.11	C- 2.22	D- 3.33	E- 4.44
XIII	XII	A- 6.66	A- 3.33	B- 3.33	C- 3.33	D- 3.33	E- 3.33	F- 3.33
XIV	XIII	A- 6.66	A- 3.33	B- 3.33	C- 3.33	D- 3.33	E- 3.33	F- 3.33
XV	XIV	A- 6 66	A- 3.33	B- 3.33	C- 3.33	D- 3.33	E- 3.33	F- 3.33
XVI	XV	A- 4.44	A- 2.22	B- 3.33	B- 1.11	C- 2.22	D- 3.33	D- 1.11

54.

G.M.O.4252.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE TYMCZASOWEGO ADRESU KONSULATU GENERALNEGO RZ. P. W KAPSZTADZIE.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszym, że do czasu odwołania adres Konsulatu Generalnego Rz. P. w Kapsztadzie jest następujący:

Consulate General for Poland
P. O. Box 2707
Capetown (South Africa).

w z. Naczelnika Wydziału
(—) Z. Miszke.

Warszawa, 25/VI 1930.

55.

G.M.O.3825.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZMIANY ADRESÓW URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH PODLEGŁYCH M. S. Z.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej nowe adresy następujących urzędów:

1) Konsulatu Rz. P. w São Paulo: Brésil. São Paulo. Rua Barao de Itapetininga Nr. 18, Sala 512;

2) Poselstwa Rz. P. w Belgradzie: Yougoslavie. Belgrade. Krunska 52;

3) Konsulatu Generalnego Rz P. w Meksyku: Mexico D. F., Avenida Oaxaca 15.

Warszawa, 11/VI 1930.

56.

G.M.O.3147.

RUCH SŁUŻBOWY

W KWIETNIU 1930 R. W CENTRALI I W URZĘDACH PODLEGŁYCH M. S. Z.

MIANOWANI:

Neuman Władysław — Radca Poselstwa I kl. w V st. sł. w Ambasadzie Rz. P. w Paryżu — Radcą Ambasady w V st. sł. od 3 kwietnia 1930.

Rozwadowski Eugenjusz — Konsul Generalny II kl. w V st. sł. — Radcą Ministerjalnym w V st. sł. od 27 marca 1930.

Adamek Józef — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — Konsulem II kl. w VI st. sł. z równoczesnem powierzeniem kierownictwa Konsulatu Rz. P. w Zurychu.

Kobylański Tadeusz — Radca Poselstwa II kl. do odwołania w VI st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Bukareszcie — Radcą Poselstwa II kl. w VI st. sł. od 1 marca 1930.

Himmelstjerna Mikołaj Samson —Konsul I kl. w VI st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Monachjum — Konsulem I kl. w VI st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Hamburgu od 16 lipca 1930.

Matusiński Jerzy — prowizoryczny Referendarz w VII st. sł. — prowizorycznym Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. od 1 maja 1930.

Rusiecki Bartłomiej — Konsul II kl. w VI st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Frankfurcie, Kierownik Agencji Konsularnej w Kolonji — Konsulem II kl. w VI st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Essen od 1 kwietnia 1930.

Dr. Zawada Filip — Konsul II kl. w VI st. sł., Kierownik Konsulatu Rz. P. w Essen — Konsulem II kl. w VI st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Tuluzie od 1 kwietnia 1930.

Tomaszewski Jerzy — Radca Ambasady w V st. sł., Kierownik Wydziału Konsularnego Ambasady Rz. P. w Rzymie — do centrali M. S. Z. z jednoczesnem przeniesieniem w stan rozporządzalności od 30 września 1930.

Zieliński Stanisław — Konsul Generalny II kl. w V st. sł., Kierownik Konsulatu Generalnego Rz. P. w Berlinie — do centrali M. S. Z. z jednoczesnem przeniesieniem w stan rozporządzalności od 31 maja 1930.

Czaplicki Jan — Konsul I kl. w VI st. sł. Kierownik Konsulatu Rz. P. w Zurychu — do centrali M. S. Z. od 30 czerwca 1930.

Komarnicki Tytus — Radca Poselstwa II kl. w VI st. sł. w Ambasadzie Rz. P. przy Stolicy Apostolskiej w Rzymie — do centrali M. S. Z. z równoczesną nominacją na Radcę Ministerjalnego w VI st. sł. od 31 maja 1930.

Dr. Namysłowski Władysław — Konsul I kl. w VI st. sł., Kierownik Konsulatu Rz. P. w Hamburgu — do centrali M. S. Z. z równoczesną nominacją na Radcę Ministerjalnego w VI st. sł. od 15 lipca 1930.

Zażuliński Tadeusz — Wicekonsul I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Dublinie — przydzielony do Konsulatu Generalnego w Chicago od 1 lipca 1930.

Mycielski Stanisław — Attaché Konsularny w VIII st. sł. z tytułem Wicekonsula w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Kapsztadzie — do centrali M. S. Z. z równoczesną nominacją na Referendarza w VIII st. sł. od 31 maja 1930.

Szczeniowski Jerzy — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Berlinie — do centrali M. S. Z. z równoczesną nominacją na Referendarza w VIII st. sł. od 31 maja 1930.

Karachanianc Czesława — urzędniczka w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Kijowie — do centrali M. S. Z. od 31 maja 1930.

Kulski Władysław — pracownik kontraktowy — prowizorycznym Referendarzem w VII st. sł. od 1 kwietnia 1930.

Friedrich Juljusz — Sekretarz Konsularny I kl. w VIII st. sł. z tytułem Attaché Poselstwa w Poselstwie Rz. P. w Pradze — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. od 1 maja 1930.

Głębocki Jan — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Marsylji — Attaché Konsularnym w VIII st. sł. od 1 maja 1930.

Jakubski Zbigniew — prowizoryczny Asesor w VIII st. sł. — prowizorycznym Sekretarzem Konsularnym I kl w VIII st. sł. z przydziałem do Konsulatu Rz. P. w Brukseli od 15 lipca 1930.

Tomaszewski Jan — Referendarz w VIII st. sł. — Attaché Ambasady w VIII st. sł. z przydziałem do Ambasady Rz. P. w Waszyngtonie od 1 czerwca 1930.

Wierski Zygmunt — Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Lipsku — upoważnienie do używania tytułu Wicekonsula II kl.

Wodzicki Roman — pracownik kontraktowy w Biurze Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku — Referendarzem Biura Komisarza Generalnego Rz. P. w VIII st. sł. od 1-go maja 1930.

Zaleski Stefan — Referendarz w VIII st. sł. — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. z równoczesnym przydziałem do Poselstwa Rz. P. w Bukareszcie od 1 czerwca 1930.

Zabłocki Hipolit — Adjunkt Kancelaryjny do odwołania w IX st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Nowym Jorku — Skarbnikiem w IX st. sł. od 1 maja 1930.

Touzet René — Konsulem Honorowym Rz. P. w Lizbonie od 16 kwietnia 1930.

P R Z E N I E S I E N I:

Dr. Sas Hubicki Otton — Konsul Generalny II kl. w V st. sł., Kierownik Konsulatu Generalnego w Medjolanie — do centrali M. S. Z. z równoczesną nominacją na Radcę Ministerjalnego w V st. sł. od 1 sierpnia 1930.

Karszo Siedlewski Jan — Radca Poselstwa I kl. w V st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Pradze — do centrali M. S. Z. z równoczesną nominacją na Radcę Ministerjalnego w V st. sł. od 30 czerwca 1930.

ZWOLNIENI I PRZENIESIENI W STAN NIECZYNNY:

Niezbrzycki Antoni Ryszard — prowizoryczny Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Kijowie — zwolniony na własne żądanie ze służby w M. S. Z. od 30 kwietnia 1930.

Lorenowicz Eustachy — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — przeniesiony w stan nieczynny od 30 kwietnia 1930.

57.

G.M.O.4028.

R U C H S Ł U Ż B O W Y

W MAJU W CENTRALI I W URZĘDACH PODLEGŁYCH M. S. Z. ZAGRANICĄ.

M I A N O W A N I:

Arciszewski Mirosław — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Rz. P. III kl. w V st. sł. przy Rządzie Republiki Łotewskiej w Rydze — Posłem Nadzwyczajnym i Ministrem Pełnomocnym II kl. w IV st. sł.

Tarnowski Adam — Naczelnik Wydziału w V st. sł. — Posłem Nadzwyczajnym i Ministrem Pełnomocnym III kl. w V st. sł. przy Rządzie Królewsko-Bułgarskim.

Dr. Gorzechowski Józef — Naczelnik Wydziału w V st. sł. — Konsulem Generalnym II klasy w V st. sł. z równoczesnem powierzeniem kierownictwa Konsulatu Generalnego Rz. P. w Medjolanie od 1 października 1930.

Dr. Rościszewski Karol — Naczelnik Wydziału w V st. sł. — Konsulem Generalnym II kl. w V st. sł. z powierzeniem kierownictwa Konsulatu Rz. P. w Rzymie od 1 listopada 1930.

Babiński Mieczysław — Konsul I kl. w VI st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Kijowie — Konsulem I kl. w VI st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Dyneburgu od 16 lipca 1930.

Dr. Jażdżewski Antoni — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — Radcą Poselstwa II kl. w VI st. sł. z przydziałem do Poselstwa Rz. P. w Tokjo od 1 września 1930.

Hładki Zygmunt — Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. od 1 czerwca 1930.

Uzdowski Marjan Witosław — prowizoryczny Konsul II kl. w VI st. sł., Kierownik Konsulatu Rz. P. w Kiszyniowie, — Konsulem II kl. w VI st. sł. od 1 czerwca 1930.

Zaćwilichowski Stanisław — Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. od 1 maja 1930.

Figlarewicz Aleksander — urzędnik na służbie przygotowawczej (praktykant) — Referendarzem w VIII st. sł. od 1 maja 1930.

Haczyński Feliks Szczęsny — prowizorycznym Referendarzem w VIII st. sł. od 1 maja 1930.

Kieniewicz Hieronim — pracownik kontraktowy (praktykant) — Referendarzem w VIII st. sł. od 1 maja 1930.

Konówna Jadwiga — pracowniczka kontraktowa — Asesorem w VII st. sł. od 1 czerwca 1930.

Dr. Łęcki Zdzisław — praktykant bezpłatny — Referendarzem w VIII st. sł. od 1 maja 1930.

Małęczyński Jan — pracownik kontraktowy (praktykant) — Referendarzem w VIII st. sł. od 1 maja 1930.

Millakówna Gabrjela — prowizoryczny Asesor w VIII st. sł. — Asesorem w VIII st. sł. od 1 czerwca 1930.

Siemiątkowski Stefan — Sekretarz w IX st. sł. — Referendarzem w VIII st. sł. od 1 maja 1930.

Trembicki Kazimierz — bezpłatny praktykant — Referendarzem w VIII st. sł. od 1 maja 1930.

Dr. Wagner Jan — pracownik kontraktowy — Referendarzem w VIII st. sł. od 1 maja 1930.

Podhorska Magdalena — pracowniczka kontraktowa — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 czerwca 1930.

Rodziewiczowa Jadwiga — pracowniczka kontraktowa — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 czerwca 1930.

Siemiątkowska Zofja — pracowniczka kontraktowa — Regestratorem w X st. sł. od 1 czerwca 1930.

Jonsson Hjalti — Konsulem Honorowym Rz. P. w Reykjaviku od 31 maja 1930.

PRZENIESIENI:

Dr. Sas Hubicki Otton — Konsul Generalny II kl. w V st. sł., Kierownik Konsulatu Generalnego Rz. P. w Medjolanie — do centrali M. S. Z. od 1 września 1930.

Świerzbiński Michał — Konsul II kl. w VI st. sł., Kierownik Konsulatu Rz. P. w Dyneburgu — powierzenie z dniem 16 lipca 1930 kierownictwa Wicekonsulatu Rz. P. w Użhorodzie.

Dr. Fryling Jan — Radca Poselstwa II kl. w VI st. sł., Chargé d'Affaires Rz. P. w Tokjo — przeniesiony do centrali M. S. Z. od 30 września 1930 r. z równoczesną nominacją na Radcę Ministerjalnego w VI st. sł.

Krajewski Wincenty — Wicekonsul II kl. w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Kijowie — przeniesiony od 15 lipca 1930 do centrali M. S. Z. z równoczesną nominacją na Referendarza w VII st. sł.

Dr. Zawadowski Zygmunt — Attaché Konsularny w VIII st. sł. z tytułem Wicekonsula II kl., Kierownik Wicekonsulatu Rz. P. w Użhorodzie — przydzielony do Konsulatu Rz. P. w Kijowie od 16 lipca 1930 z zachowaniem tytułu Wicekonsula II klasy.

Frąckiewiczówna Janina — Regestrator w IX st. sł. — przydzielona do Konsulatu Rz. P. w Kijowie od 1 czerwca 1930.

Jachnis Michał — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Wicekonsulacie Rz. P. w Koszycach — przydzielony od 1 sierpnia 1930 do Konsulatu Rz. P. w Dyneburgu.

Szachno Wiktor — Adjunkt Kancelaryjny w IX st. sł., z tytułem Sekretarza Konsularnego II kl., w Konsulacie Rz. P. w Dyneburgu— przydzielony od 1 sierpnia 1930 do Konsulatu Rz. P. w Koszycach.

ZWOLNIENI:

Nazarko Franciszek — prowizoryczny Adjunkt Kancelaryjny w X st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Teheranie — zwolniony ze służby w M. S. Z. od 31 sierpnia 1930.

58.

G.M.O.3214.

SPROSTOWANIE

DO DZIENNIKA URZĘDOWEGO M. S. Z. NR. 12 Z 1929 R.

Str. 251 — Adres Ambasady Rz. P. w Waszyngtonie powinien być w następującej formie i porządku: 2640, 16-th Street, N. W. Washington D. C.

Str. 267. — Chicago 111, zamiast Chicago III.

Warszawa, 1/V 1930.

Zakłady Drukarskie F. Wyszyński i S-ka, Warecka 15